

تسکین درد

با چشم‌های آب معدنی گرم

دکتر مجتبی سرکندی

هنوز مشخص نیست. عوامل زیادی نظیر سن چاقی، آسیب‌های جسمی، استفاده نامناسب از مفاصل و مسایل ژنتیک در بروز این بیماری دخالت دارند. این بیماری معمولاً در مفاصل تحمل کننده وزن بدن ایجاد می‌شود اما ممکن است مفاصل گردن، انگشتان کوچک، مفصل شست دست و پا را نیز مبتلا سازد.

در اوستئوآرتربیت لایه سطحی غضروف‌ها خرد شده و از بین می‌رود که باعث می‌گردد استخوان‌های زیر غضروف‌ها به همدیگر ساییده شوند و درد، ورم، و کاهش حرکت در مفصل به وجود آید. به مرور زمان، مفصل شکل طبیعی خودش را از دست می‌دهد. همچنین اسپورهای استخوانی (زوایدی استخوانی که اوستئوفیت نامیده می‌شوند)

اوستئوآرتربیت شایع‌ترین نوع آرتربیت (التهاب مفصلی)، به‌خصوص در میان افراد مسن، است. گاهی اوقات از اسمی Degenerative Joint Disease و استئوآرتزوуз (Osteoarthritis) نیز برای نامیدن این بیماری استفاده می‌شود. در این بیماری غضروف مفصلی دچار آسیب می‌گردد. در نتیجه استخوان‌ها به راحتی بر روی یکدیگر لغزیده و با هم تماس می‌یابند و منجر به سفتی، درد و کاهش حرکت مفصل‌ها می‌شوند. این عارضه ممکن است هر یک از مفاصل را درگیر سازد ولی شایع‌ترین مفاصل درگیر عبارتند از: مفاصل انگشتان دست پا، زانو، ران و ستون فقرات. این عارضه معمولاً افراد بزرگ‌سال بالای ۴۵ سال را مبتلا می‌سازد. علی‌رغم شیوع بالای این بیماری، علت اصلی آن

در لبه‌های مفصل رشد می‌کنند که خود باعث درد و ناراحتی بیشتر می‌شوند.

به طور کلی، عالیم بروز این بیماری در افراد مختلف، متفاوت است اما این بیماری دارای یک سری عالیم عمومی می‌باشد. در اغلب موارد اوتئوآرتیت به آرامی گسترش می‌یابد. در ابتدا ممکن است با سفتی مفصلی خود را نشان دهد. درد ممکن است متوسط و گاه‌گیر باشد. در بعضی موارد این بیماری تا همین حد باقی می‌ماند اما در برخی دیگر ممکن است پیشرفت نموده و حتی در فعالیت‌های روزمره فرد اختلال ایجاد کند و با راه رفتن یا انجام کارهای دیگر یا حتی در حین خواب دچار درد مفصلی شوند. گاهی فرد مبتلا ممکن است به یکباره دچار عالیم التهابی قرمزی، درد و تورم گردد.

اگر این بیماری مفصل لگن را درگیر کند، ممکن است فرد دچار درد در ران‌ها، قسمت داخلی پا باسن، زانوها و کناره‌های ران شود و یا موجب لنگش در حین راه رفتن گردد. اگر اوتئوآرتیت در زانو باشد، ممکن است سبب بروز درد در حین حرکت زانوها، قفل کردن زانوها در حین رفتن در حین بالا و پایین رفتن از پله‌ها و ضعف عضلات بزرگ ران شود.

چنانچه این بیماری سبب درگیری ستون مهره‌ها گردد، ممکن است سبب تخریب دیسک‌های بین مهره‌ای شده یا این که منجر به خشکی و درد در گردن و کمر، ایجاد فشار بر روی اعصاب ستون مهره‌ها، درد در گردن، شانه، دست یا پشت کمر یا پاهای، ضعف و بی‌حسی در دست‌ها و پاهای به علت

تحت فشار قرار گرفتن اعصاب شود. علت دقیق این اختلال مشخص نیست. به نظر می‌رسد نتیجه ترکیب یا تعامل عوامل مکانیکی، زیست شناختی بیوشیمیایی، التهابی و ایمنی باشد.

مطالعات نشان می‌دهند که ضعف عضلات اطراف ران سبب افزایش استعداد ابتلا به این بیماری در این مفصل می‌گردد، به گونه‌ای که تقویت این عضلات با ورزش‌های خاص نقش مؤثری در کاهش ابتلا به این بیماری خواهد داشت.

اهداف درمان شامل کنترل درد و سایر عالیم بهبود توانایی عملکردی فعالیتی فرد و کاهش پیشرفت بیماری است. اکثر روش‌های درمانی نیز شامل ترکیبی از فعالیت‌های منظم، کنترل وزن و حفاظت از مفصل و درمان دارویی می‌باشد. در موارد شدیدی که یکی از روش‌های درمانی مذکور موفق نباشد، می‌توان از روش‌های جراحی استفاده کرد. مسکن‌ها بدون کاهش التهاب یا تورم سبب کاهش درد می‌شوند. استفاده از این داروها در موارد خفیف تا متوسط توصیه می‌گردد. این دسته شامل ضدالتهاب‌های غیراستروییدی، استامینوفن یا ترامadol می‌باشند.

مسکن‌های موضعی به شکل پماد یا ژل بوده و بدون نسخه نیز تهیه می‌شوند و می‌توان همراه با داروهای خوراکی جهت کاهش درد از آن‌ها استفاده کرد. ترکیب آن‌ها با هم منجر به سوختگی‌های شدید می‌گردد، از این دسته می‌توان به ایبوپروفن ناپروکسن و پیروکسیکام یا دیکلوفناک اشاره کرد. کورتون‌های تزریقی جهت کاهش سریع درد استفاده می‌شود. این داروها جهت تسکین درد

مزمن کمر و درد عضلانی تسکین می‌یابند. در برخی از کارآزمایی‌ها، تسکین درد برای مدت ۳-۹ ماه دوام داشته است.

اثر روانی درمان (Placebo effect) در چشممه‌های آب گرم، نقش مهمی بازی می‌کند. مکانیسم عمل درمان با آب، به ویژه اثرات خاص ادعا شده در مورد آبهای معدنی طبیعی، تا حد زیادی مشخص نیست. زندگی انسان از آغاز تاکنون همراه با دردهای جسمی و روانی بوده است. به نظر می‌رسد که در جوامع کنونی، سندروم‌های درد مزمن رو به افزایش هستند که به خاطر عوامل مکانیکی و روانی می‌باشند. این مقاله به بررسی اثرات تسکینی آب‌درمانی، حمام‌درمانی و درمان با چشممه‌های آب گرم معدنی می‌پردازد. بسیار مهم است که این روش‌ها را از هم متمایز و جدا ساخت. آب‌درمانی شامل کاربرد آب معمولی می‌باشد. از سوی دیگر، در حمام‌درمانی، آب معدنی گرم طبیعی به کار می‌رود (چه در چشممه‌ها باشد و چه نباشد). درمان با چشممه‌های آب گرم ترکیبی از درمان‌های مختلف مانند آب‌درمانی، حمام‌درمانی و استفاده از حال و هوای تعطیلات و عدم استرس ناشی از کار می‌باشد. معمولاً این واژه‌ها به جای یکدیگر استفاده می‌شوند اما به اعتقاد نگارنده باید آن‌ها را از هم متمایز نمود.

تاریخچه درمان با آب در چشممه‌های آب گرم در روزگار قدیم توسط جکسون^(۱) (بیان گردیده است. در آن دوران، مقدار زیادی آب گرم برای حمام گرفتن و غوطه‌ور شدن در آن بهندرت در دسترس بوده و غالب به عنوان هدیه‌ای از طرف

زانو در موارد متوسط تا شدید که به درمان‌های خوراکی پاسخ نداده‌اند، به کار می‌رود. استراحت تنها در مرحله حاد بیماری که مفاصل خیلی دردناک هستند، ضروری می‌باشد. به محض بهبود عالیم بیمار می‌تواند فعالیت‌های طبیعی خود را از سر گیرد. یکی دیگر از روش‌های درمان اوستئوآرتربیت استفاده از چشممه‌های آب معدنی گرم می‌باشد که در ادامه به بررسی این روش درمانی خواهیم پرداخت. استفاده از آب برای درمان پزشکی احتمالاً به قدمت خود انسان می‌باشد. تا اواسط قرن گذشته درمان با کمک چشممه‌های آب گرم و آب معدنی به صورت آب درمانی و حمام درمانی بسیار رایج بود اما با کشف داروهای ضددرد موثر، استفاده از این روش درمانی به تدریج رو به کاهش گذاشت. با این حال، عدم توانایی این داروها، علی‌رغم قدرتشان در از بین بردن درد و هم چنین گزارش‌های متعدد در مورد عوارض جانبی آن‌ها، زمینه‌ساز علاقه بیشتر در استفاده مجدد از چشممه‌های آب گرم و معدنی گردیدند. تعریف دقیقی در مورد آب‌درمانی و حمام‌درمانی وجود ندارد. نسل‌های قدیمی آب ساده را به کار می‌برده‌اند، در حالی که نسل‌های جدید از آب معدنی گرم طبیعی استفاده می‌کنند. به خاطر اختلاف‌های روش شناختی و عدم سرمایه‌گذاری بر روی تحقیق در این زمینه، اثرات آب‌درمانی در تسکین درد بهندرت موضوع ارزیابی دقیق توسط کارآزمایی‌های کنترل شده و تصادفی قرار گرفته‌اند. با این حال، تعداد اندک کارآزمایی‌هایی که صورت پذیرفته‌اند، دلالت بر آن دارند که درد در بیمارهای التهابی و غیرالالتهابی روماتیسم، درد

پایانه‌های عصبی تسکین پیدا کند و در نتیجه موجب شلی عضلات گردد. گیتن بیک (Geyten Beek) بیش از ۵۰۰ مقاله در زمینه آب‌درمانی را بررسی کرد، فقط ۳۴ مقاله بر اساس معیارهای وی چهت بررسی قابل قبول بودند. ۱۸ مقاله تسکین درد را ارزیابی کرده بودند. ۴ کارآزمایی بر روی بیماران مبتلا به اوتستوآرتیریت، دو تحقیق بر روی افراد مبتلا به روماتویید، دو پژوهش بر روی اشخاص دچار درد مزمن کمر و یکی بر روی بیماران مبتلا به اسپوندیلیت آنکلیوزان و درد عضلانی صورت پذیرفته است. در تمام این کارآزمایی‌ها (به غیر از یک پژوهش) درد، در مقایسه با گروه شاهد به طور معنی‌داری کاهش یافته بود. از آن‌جایی که بیماران گروه تجربی در آب به تمرین می‌پرداختند و اشخاص گروه شاهد در خشکی این کار را انجام می‌دادند، کارآزمایی‌ها نمی‌توانستند دوسوکور باشند. در یکی از این کارآزمایی‌ها، افراد گروه شاهد در استخر می‌نشستند اما تمرینی انجام نمی‌دادند. هال و همکارانش دریافتند گروهی که به صورت نشسته در آب قرار می‌گرفتند، هیچ مزیتی نسبت به افرادی که در خشکی به ورزش می‌پرداختند، نداشتند و این امر نظریه آن‌ها را تاکید می‌کرد که ورزش در آب درمانی از اهمیت زیادی در کاهش درد و حساسیت مفاصل برخوردار است (۲).

■ حمام‌درمانی

در حمام‌درمانی از آب‌های معدنی گرم طبیعی استفاده می‌شود. این آب‌ها بر اساس جمع یون‌های مثبت سدیم (Na)، پتاسیم (K)، کلسیم (Ca) و

خدایان در نظر گرفته می‌شده است. بوی گوگرد احساس متفاوت بر روی پوست ایجاد می‌کرد و دچار اسهال شدن در صورت نوشیدن آب‌های معدنی، از ویژگی‌های این هدیه بهشمار می‌رفتند. آب‌درمانی بخشی از روش درمانی آسکلاپیوس (Aesculapius) بود (۲). بیمارانی که به معبد سلامت آسکلاپیوس پذیرفته می‌شدند، ابتدا در یک استخر بزرگ شستشو می‌گردیدند. سپس، وارد بخش‌های گوناگون می‌شدند. آن‌ها دریافتند که در آب شناور یا غوطه‌ور گردیدن برای انبساط عضلات مفید است. نویسنده‌گان رومی چند گروه از آب‌های گرم، متفاوت با طبقه‌بندی فعلی، را شناسایی کرده بودند که عبارت بودند از: گوگرد، زاج سفید، قلیابی و اسیدی. آن‌ها اعتقاد داشتند که این آب‌ها می‌توانند باعث درمان اختلال‌های گوناگونی، به‌ویژه دردهای ناشی از اختلال‌های عضلانی – اسکلتی، شود.

حمام‌ها و چشمه‌های آب در روم نه تنها مراکزی برای پاکیزگی، انجام تمرینات ورزشی و درمان بود بلکه برای استراحت، تمدید اعصاب و ملاقات دوستان و همکاران نیز استفاده می‌شد. امروزه که آب گرم از هر لوله‌ای در خانه، به راحتی در دسترس است، این سوال پیش می‌آید که آیا آب گرم معدنی دارای اهمیت می‌باشد؟ آیا حمام‌درمانی با آب گرم معدنی مزیتی نسبت به کاربرد آب گرم موجود در لوله‌های آب خانه دارد؟ آیا درمان با چشمه‌های آب گرم معدنی مزیتی نسبت به آب‌درمانی و حمام‌درمانی دارد؟ درد ممکن است به خاطر فشار و دما بر روی

می‌کنند بلکه روش‌های درمانی دیگر مانند ماساژ الکترود درمانی، ورزش و ... را نیز به کار می‌برند. در درمان با چشمه آب معدنی گرم معمولاً فرد از یک تعطیلات به مدت ۲-۳ هم استفاده می‌کند. بنابراین، اثر روانی قابل توجه می‌باشد و سلامت عمومی فرد بهبود می‌یابد. کارآزمایی‌های به عمل آمده بر روی حمامدرمانی در چشمه‌های آب معدنی گرم دلالت بر بهبود معنی دار در اوستئوآرتربیت درد عضلانی، درد مزمن کمر، آرتربیت پسوریاتیک اسپوندیلیت آنکلیوزان و آرتربیت روماتویید دارند. محققانی که این پژوهش‌ها را انجام داده‌اند به طور کامل از مشکلاتی که در مورد تعریف گروه شاهد باید انجام می‌گرفت، آگاه بودند اما به نظر می‌رسد که به طور کلی، بیماران از حمامدرمانی نسبت به گروه شاهد، و بهویژه به صورت طولانی مدت، بیشتر سود برده‌اند. در یک کارآزمایی بر روی بیماران مبتلا به آرتربیت روماتویید، نشان داده‌اند که بعد از ۲ ماه، حمامدرمانی، نسبت به درمان با سیکلوسپورین، ارجح می‌باشد و میزان رضایت بیماران (۹۶ درصد گروه درمان شده با چشمه‌های آب معدنی گرم در مقابل ۴ درصد در گروه درمان شده با سیکلوسپورین) و رضایت پزشکان (۹۰ درصد در مقابل ۴۴ درصد) از درمان با چشمه‌های آب معدنی گرم بیشتر بود (۴). در هیچ یک از مطالعه‌های به عمل آمده، حمامدرمانی با عوارض جانبی جدی همراه نبود.

پسوریازیس نوعی بیماری پوستی است که به‌دلیل اختلال در سیستم ایمنی بدن، علایمی چون التهاب و پوسته‌ریزی فلس مانند پوست

منیزیم و یون‌های منفی سولفات (SO₄²⁻)، کلر (Cl⁻) و هیدروژن کربنات (HCO₃⁻) که از یک گرم در لیتر تجاوز می‌کند، مشخص می‌گردند. این آب‌ها باید بدون باکتری باشند. میزان برخی از عناصر مانند ید باید در حدود ۱ میلی‌گرم در لیتر یا بیشتر باشد. برخی از محققان فکر می‌کنند که اغلب مواد معدنی از طریق پوست جذب می‌شوند و نقش مهمی در مکانیسم عمل بازی می‌کنند اما این موضوع تاکنون تایید نشده است (۳).

واژه گرم دلالت بر آن دارد که دمای آب چشمه طبیعی باید حداقل ۲۰ درجه سانتی‌گراد باشد. مطالعه در زمینه حمامدرمانی، به تنهایی، سخت است، زیرا معمولاً بخشی از درمان با آب چشمه‌های معدنی گرم صورت می‌پذیرد. با این حال، مقایسه اثرات حمامدرمانی با آب گرم موجود در لوله‌ها به صورت دوسوکور در اوستئوآرتربیت زانوها و آرتربیت روماتویید امکان پذیر شده است. در کارآزمایی‌هایی کنترل شده دیگر، اما نه دوسوکور، حمام درمانی به صورت سرپایی در بیماران محلی برای درد مزمن کمر و درد عضلانی انجام گرفته است. بدین طریق اثر فضا و حال و هوای چشمه آب معدنی گرم حذف شده است.

■ درمان با چشمه‌های آب معدنی گرم

در زبان انگلیسی لغت spa (چشمه‌های آب معدنی گرم) از نام شهری در بلژیک گرفته شده که در قرن چهاردهم میلادی یک چشمه آب گرم در آن‌جا کشف شده است. مشکل اساسی در ارزیابی ارزش درمان با چشمه آب معدنی گرم، پیچیدگی آن است. بیماران نه تنها از آب معدنی گرم استفاده

□ حمامدرمانی

برخی انتظار دارند که در حمامدرمانی، مواد معدنی از طریق پوست جذب شوند اما شواهد اندکی دال بر این موضوع وجود دارد. با این حال، شانی (Shani) افزایش غلظت برم، روبيدم، كلسيم و روی را در افراد پسورياتيك پس از شنا در دريای مرده نشان داده است. آيا اين مواد شيميايی اثر بیولوژيک دارند، هنوز مشخص نیست. برخی اطلاعات بيانگر آن می باشند که گوگرد می تواند از طریق پوست جذب شود و ممکن است دارای اثر ضد دردی باشد.

گوتنبرونر (Gutenbrunner) و همکاران دريافتند که حمامهای گوگرد درد ناشی از فشار، دما و درد خود به خودی را - چه در افراد سالم و چه در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتوئید - کاهش می دهند. تورم ناشی از آرتربیت مزمن به وجود آمده در رتها (Rats) با حمام گوگرد بهتر از آب لوله کشی کاهش پیدا کرد، اگرچه اختلاف به سطح معنی دار نرسید. رادون (Radon) نیز به پوست نفوذ می یابد و حتی طی حمامدرمانی می تواند استنشاق گردد. این ماده ممکن است اثرات ضدردی و ضدالتهابی داشته باشد. گزارش شده که در حمامدرمانی می تواند استنشاق گردد. این ماده ممکن است اثرات ضدردی و ضدالتهابی داشته باشد و میزان پلاسمایی بتا اندروفین بعد از ۲ ساعت حمام گرفتن در دمای ۳۹ درجه سانتی گراد افزایش پیدا می کند (۵).

□ درمان با چشمۀ آب معدنی گوم

احتمالاً مهم‌ترین ویژگی درمان با چشمۀ آب معدنی گرم اثرات روانی ناشی از کاهش استرس خانه و محل کار است. این اثر در بیماران پس از

همراه با درد مفاصل در بیماران ایجاد می شود. گروهی از محققان اثر درمانی آب معدنی را بر درمان پسوريازيس بررسی کرده‌اند. در این مطالعه از آب‌های معدنی که سرشار از گوگرد بودند، استفاده شد. بیوپسی پوستی از ضایعات بیمار قبل و ۴ هفته پس از درمان انجام گرفت و مشاهده گردید که بهبود در بیماران تحت معالجه با آب معدنی، ۹/۵۸ درصد و در افرادی که با آب مقطر درمان شده بودند ۵/۵۰ درصد است.

■ مکانیسم‌های عمل

□ آب درمانی

شناوری، غوطه‌ورشدن، مقاومت و دما همگی نقش‌های مهمی در درمان بازی می کنند. برحسب نظریه گیت، تسکین درد ممکن است به خاطر فشار و دمای آب بر پوست باشد. غوطه‌ورشدن در آب باعث افزایش در میزان پلاسمایی متیونین - انسفالین (Methionine-encephalin) و کاهش پلاسمایی بتا اندروفین (Beta endorphin) کورتیکوتروپین (Corticotropin) و پروولاکتین می گردد. شلی عضلانی و کاهش میزان ورم مفصل نیز ممکن است نقش مهمی بازی کنند. بهبود معنی دار خلق و خو و کاهش تنش نیز در نتایج نقش دارند. ریلی (Reilly) و برد (Bird) درياافتند که گروه درمانی در یک استخر شنای جمعی موثرتر از درمان فردی در یک استخر بیمارستان می باشد. این امر احتمالاً به دلیل توجه بر بهبود سلامت، به جای بیماری و تشویق برخوردهای اجتماعی است.

در مطالعه دیگری اثر آب درمانی و حمام درمانی بر کمردرد مزمن بررسی گردید، دراین تحقیق اثر آب معدنی درمانی و آب درمانی با آب لوله‌کشی (آبهای غیرمعدنی) مقایسه شد. بعد از ۳ ماه حمام درمانی آب معدنی، بیماران بهبود واضحی پیدا کردند. این پیشرفت شامل بررسی حرکات ستون مهره‌ها، وضعیت درد، حساسیت و درد عضلات اطراف مهره‌ها در لمس و میزان نیاز داروهای ضددرد بود. در این مطالعه مشخص شد که اثر آب درمانی در کمردرد از نظر آماری بهطور معنی‌داری بیش از اثر آبهای غیرمعدنی است (۶).

■ چشممههای آب معدنی گرم در ایران
مطالعه چشممههای آب معدنی گرم در ایران در سال ۱۳۰۶ شروع گردید و در سال ۱۳۰۷ اولین چشممه آب معدنی در آبعلی (جاده هراز) مورد استفاده قرار گرفت.

در سال ۱۳۵۳، سازمان زمین‌شناسی کشور مطالعه و بررسی چشممههای معدنی ایران را به عنوان بخشی از کارهای تحقیقاتی خود قرار داد و در حدود چهارصد چشممه آب معدنی و گرم موجود در ایران را از نظر زمین‌شناسی و منشا موردن مطالعه قرار داد که حاصل آن مطالعات، به صورت نقشه چشممههای آب معدنی گرم در سال ۱۳۶۹ توسط این سازمان چاپ و نشر گردید. مطالعه دقیق‌تر بر روی قسمتی از چشممههای آب معدنی گرم ایران و تعیین خواص درمانی آن‌ها در سال ۱۳۴۰ توسط رشته آب‌شناسی دانشکده داروسازی

پذیرش در بیمارستان مشخص گردیده و در آرتربیت روماتوپید فواید بستری گردیدن در بیمارستان برای کاهش درد بسیار بیشتر از داروهای آنتی روماتیک به غیر از دوزهای زیاد کورتیکواستروپیدهای اثر دارد. بدون شک درمان با چشممه آب معدنی گرم یک اثر قوی روانی دارد، تعداد زیادی از محققان بیان داشته‌اند که چشممههای آب معدنی گرم محل عالی برای توانبخشی و تمدید نیرو و اثربخشی فرد می‌باشد. بنابراین، درمان با چشممههای آب معدنی گرم نه تنها درد را کاهش می‌دهد و عملکرد شخص را بهبود می‌بخشد بلکه باعث افزایش کیفیت جسمی و روانی زندگی و کاهش اضطراب و افسردگی می‌شود. مکانیسم عمل این اثرات ممکن است اصلاح سیستم‌های تنظیمی، بهویژه سیستم عصبی خودکار و تغییرات رفتاری باشد.

یک تحقیق در ایتالیا بر روی ۶۱۱ بیمار مبتلا به آرتروز اولیه و ثانویه، اثر درمانی چشممههای آب معدنی گرم بر استئوآرتربیت را طی ۲ سال بررسی کرد. این پژوهش نشان داد که حمام درمانی به مدت یک سال و آب درمانی با آب حاوی گوگرد سدیم، کلر، برم، ید، سولفات و بی‌کربنات در چشممههای آب معدنی گرم ایتالیا اثر بخش بوده و در این دو سال، میزان نیاز به درمان‌های دارویی و فیزیکی، تعداد موارد بستری در بیمارستان و غیبت از محل کار در گروهی که تحت آب گرم درمانی قرار گرفته بودند، کاهش مشخصی داشته است. این آمار نشان می‌دهد که درمان با چشممههای آب معدنی گرم و حمام درمانی می‌تواند در درمان و تسکین دردهای آرتروز مفید واقع شود.

داروسازی دانشگاه تهران موجود است.

دانشگاه تهران آغاز گشت و نتیجه این مطالعات
و بررسی‌ها به صورت جزوی در آرشیو دانشکده

منابع

1. Jackson R. Waters and spas in the classical world. *Med History* 1990; 10 (Suppl.) :1-13.
2. Hall J. Skevington SM. Maddison PJ. Chapman K. A randomized and controlled trial of hydrotherapy in rheumatoid arthritis. *Arthritis Care Res* 1996;9(3):206-215.
3. O'Hare JP. Heywood A. Summerhayes C. Observations on the effect of immersion in Bath spa water. *Br Med J* 1985;291(6511):1747-1751.
4. Yurtkuran M.Yurtkuran MA. Dilek K. A randomized, controlled study of balneotherapy in patients with rheumatoid arthritis. *Phys Med Rehab Kur* 1999; 9(3):92-96.
5. Gutenbrunner C.Kopetzki K.Neues-Lahusen M. Wirkungen natürlicher thermoindifferenter Schwefelbäder auf Hautdurchblutung und Schmerzempfindlichkeit bei Gesunden und Patienten mit chronischer Polyarthritis. *Akt Reumatol* 1999;24:117-123.
6. Nguyen M. Revel M. Dougados M. Prolonged effects of 3 week therapy in a spa resort on lumbar spine, Knee and hip osteoarthritis. *Br J Rheumatol* 1997; 36: 77-81.

